

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12Co/33/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614203009
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8614203009.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tótha a členov senátu JUDr. Milana Majerníka a JUDr. Mareka Košča, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovaným: 1/ C. Ľ., L.. X.X.XXXX, J. T. X, 2/ C. Ľ., L.. XX.XX.XXXX, J. T. X, 3/ C. K., L.. XX.X.XXXX, J. E. M. XX, za účasti vedľajšieho účastníka: Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 343 828, zastúpeného advokátom JUDr. Igorom Šafrankom, Sov. hrdinov 163/66, Svidník, o zaplatenie 2.780,25 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Svidník zo dňa 18.11.2015 pod č. k. 5C/119/2014-135, jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa.

Žalovaným a vedľajšiemu účastníkovi n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Svidník rozsudkom zo dňa 18.11.2015 č. k. 5C/119/2014-135 žalobu zamietol. Žalovaným náhradu trov konania nepriznal a žalobca nemá právo na ich náhradu. Žalobca je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania v sume 573,61 eur na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 2.780,25 eur s prísl. titulom získania pohľadávky postúpením od D. D., S..D... Postupca a žalovaní v 1. a 2. rade uzavreli dňa 13.1.2005 Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX, kde bol poskytnutý úver 100.000,- Sk s dobou splatnosti do 20.12.2014 a mesačnou splátkou 1.523,- Sk. Žalovaný v 3. rade prevzal na seba ručiteľský záväzok za dlžníkov C. Ľ. a C. Ľ. zo splátkového úveru. Dňa 11.2.2012 postupník vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Žalobca v žalobe žiada zaplatiť splátky splatné od 20.6.2010 do 20.12.2014 v počte 55 a v celkovej sume 2.780,25 eur. Zvyšné splátky si žalobca v konaní neuplatnil.

Vedľajší účastník na strane žalovaných namietal nedostatok aktívnej vecnej legitímácie u žalobcu z dôvodov, že ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách obmedzil postúpenie pohľadávky u bánk, pokiaľ sa pohľadávky týkali spotrebiteľov. Banka môže svoju pohľadávku postúpiť písomne zmluvou inej osobe, ktorá nie je bankou aj bez súhlasu klienta, pokiaľ je dlžník v omeškaní dlhšie ako 90 dní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku, ale len pri splatných pohľadávkach. Nemôže dôjsť k postúpeniu živého úveru, teda splátok, ktoré budú splatné v budúcnosti. Žalobca nedisponuje dostatočnou aktívnou vecnou legitímáciou v konaní, nakoľko zmluva o postúpení pohľadávok je neplatná. Na žalobcu ako postupníka nemohla byť postúpená pohľadávka pozostávajúca z čiastkových nárokov, ktorých splatnosť ešte nenastala, keďže žalobca nie je držiteľom bankového povolenia na poskytovanie bankových úverov. Navyiac, podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, postupca môže postúpiť pohľadávku iba po predchádzajúcej písomnej výzve dlžníka, čo však zo strany žalobcu preukázané

nebolo. Ak absentuje doklad o takejto výzve, ide o neplatné postúpenie pohľadávky. O tom sú obdobné rozhodnutia Krajského súdu v Prešove vo veciach č. k. 4Co/145/2014-341, či č. k. 19Co/177/2014-103 Z uvedených dôvodov súd žalobu zamietol.

O trovách konania účastníkov bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. Žalovaným v konaní trovy nevznikli, preto úspešným žalovaným nebola priznaná náhrada trov konania.

O trovách konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a vedľajšiemu účastníkovi priznaná náhrada na trovách právneho zastúpenia vypočítaných podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. na sumu 573,61 eur.

Proti rozsudku okresného súdu dal včas odvolanie žalobca cestou svojho právneho zástupcu. Súd zamietol žalobu pre nedostatok aktívnej legitímácie v konaní u žalobcu, pričom žalobca predložil relevantný dôkaz o postúpení pohľadávky od pôvodného bankového subjektu. Čo sa týka § 92 bankového zákona, to sa týka ochrany bankového tajomstva, nie nemožnosti postúpenia pohľadávky. Nedoručenie písomnej výzvy dlžníkovi v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. Nedoručenie takejto výzvy nemôže byť spojené s neplatnosťou zmluvy o postúpení pohľadávok, ale môže byť sankcionované v zmysle zákona o bankách podľa § 50 ods. 1. Účelom § 92 je ochrana bankového tajomstva pri postúpení pohľadávok, kde dlžníci boli v omeškaní s plnením svojho záväzku viac ako jeden rok. Nie je pravdou záver súdu prvého stupňa, že môže dôjsť k postúpeniu len splatných pohľadávok. Pokiaľ by predmetné ustanovenie malo na mysli postúpenie len časti peňažného záväzku, s ktorou je dlžník v omeškaní, bolo by to v príslušnom ustanovení výslovne uvedené. Banky môžu postúpiť peňažné záväzky ako celok vrátane jeho príslušenstva. Zosplatnenie dlhu veriteľom znamená, že dlh už nie je možné zo strany dlžníka zaplatiť v splátkach. V dôsledku nesplnenia povinnosti dlžníkom sa stáva splatný celý dlh vyhlásením jeho zosplatnenia. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru postupom nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky.

Čo sa týka trov vedľajšieho účastníka, tento vstúpil do konania bez vedomosti o predmete a stave konania. Pre vstup do konania nemal žiaden dôvod, iba navyšuje trovy konania vzbudzujúc dojem, že to robí pre ochranu spotrebiteľa. Princíp je získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Nemožno hovoriť o účelne vynaložených trovách na uplatnenie alebo bránenie práva, pričom zo strany vedľajšieho účastníka ide skôr o zneužitie práva. Pokiaľ sa má riešiť účelnosť vynaložených trov, tak je o tom rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Mdo 5/2013, podľa ktorého, vedľajší účastník sa môže dať zastúpiť v súdnom konaní advokátom, avšak trovy, ktoré vynaložil v tejto súvislosti, nemožno považovať za trovy účelné. Vzhľadom na vyššie uvedené žiada žalobca zmeniť rozhodnutie súdu prvého stupňa a návrhu v celom rozsahu vyhovieť a priznať náhradu trov konania proti žalovaným a vedľajšiemu účastníkovi.

Žalovaní ani vedľajší účastník sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrili.

Krajský súd prejednal vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáhal preskúmania napadnutého rozhodnutia a zistil, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné potvrdiť ako vecne správny. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.) a k tomu dodáva:

Okresný súd zamietol návrh žalobcu s poukazom na to, že žalobca nie je aktívne legitimovaný na podanie žaloby a zaplatenie žalovanej pohľadávky. Okresný súd vychádzal z § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ktorý riešil otázku postúpenia pohľadávky osobe, ktorá nie je bankou aj bez súhlasu klienta. Okresný súd pri výklade tohto ustanovenia zákona o bankách dospel k záveru, že možno postúpiť len tie pohľadávky, kde je dlžník v omeškaní s plnením svojho peňažného záväzku a len vtedy, ak tomu predchádza písomná výzva banky na splnenie povinnosti. Odvolací súd sa stotožňuje s výkladom okresného súdu, že banky môžu postupovať len splatné pohľadávky, kde je dlžník v omeškaní s ich zaplatením, ale takisto za podmienky, že bola tu predchádzajúca písomná výzva banky voči dlžníkom. Žalobca v konaní nepreukázal, že zo strany banky bola daná výzva na plnenie v prípadoch omeškania s plnením peňažných záväzkov z poskytnutého splátkového úveru a že postupujú sa len už splatné pohľadávky. Na č. I. 23 spisu je príloha č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok, ktorá sa týka pohľadávky z predmetu sporu, pričom zmluva o postúpení pohľadávok je z 15.12.2011 a konštatuje sa splatnosť úveru 20.12.2014. Ak zákon vyžaduje v § 92 ods. 8 písomnú výzvu banky na splnenie čo i len

časti peňažného záväzku, s ktorým je dlžník v omeškaní, tak táto podmienka splnená nebola. Nemožno hovoriť o platnom postúpení pohľadávky medzi pôvodným veriteľom D. D. a postupníkom - terajším žalobcom. Nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky, pretože podľa § 39 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb., neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. V danom prípade postúpenie pohľadávky na žalobcu znamenalo obídienie zákona o bankách, keď sa postúpil živý, ešte nesplatný úver, na žalobcu. Preto u žalobcu nie je dostatok aktívnej legitímácie na podanie žaloby. Z neplatného postúpenia pohľadávky nesvedčí mu právo, ktorého sa domáha v žalobe. Rozhodnutie súdu prvého stupňa je správne, pokiaľ je návrh žalobcu zamietnutý.

Krajský súd potvrdzuje rozhodnutie súdu prvého stupňa aj vo výroku o náhrade trov konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom. Vedľajší účastník v konaní poskytol účelnú obranu práv dlžníkov a ručiteľa. Namietal nedostatok vecnej legitímácie u žalobcu, neplatné postúpenie pohľadávky, preto podľa § 142 ods. 1 O.s.p. patrí vedľajšiemu účastníkovi náhrada trov za účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. Krajský súd potvrdzuje rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne aj v tej časti, kde bolo rozhodované o náhrade trov vedľajšieho účastníka. Keďže vedľajší účastník je viazaný úspechom účastníka, na ktorého strane vystupuje, pričom žalovaní aj v odvolacom konaní boli úspešní, preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov konania podľa § 142 ods. 2 O.s.p.. Výrok rozsudku o náhrade trov vedľajšieho účastníka je správne vypočítaný podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z.. Aj v tejto časti je rozhodnutie súdu prvého stupňa vecne správne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.